

Premi LLEGIM CIÈNCIA - Curs 2013/14

ROCA, MARIA CARMÉ. *Katalepsis*, Ed. La Galera, 2013.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Plantilla a utilitzar per escriure el relat

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: *Imagina que tens la capacitat de fer-te passar per mort... Què faries?*

Per un moment m'imagino que em faig passar per morta... En l'ara, al present. Agafo el meu últim sospir d'aire fresc conscient i traspasso el llindar.

Em sento amb una llibertat inerta, com si pogués obrir-se'm un nou univers de sensacions però alhora tots estiguessin morts i apagats. Tanmateix, ja he passat la porta i és hora d'experimentar noves sensacions. De moment tot sembla igual. No. De fet, tot és més tranquil... Sento els mateixos sorolls, els cotxes a l'altra banda de la finestra, el xiuxiueig de la resta de companys a la classe, el soroll ressonant de fons al passadís; però em sento descansada, en pau. Una sensació de respir sembla haver-se apoderat de mi. Sembla haver-me oblidat de tots els meus maldecaps de fa mig minut. Quina pau que sento...

Ningú sembla immutar-se. Tot sembla seguir el seu curs amb normalitat. El professor a la seva taula treballant, els alumnes parlant fluix amb un to de veu que augmenta per segons... Caram! Ara ja entenc quan ens avisen de que apugem el to de la veu, realment es nota molt la diferència des del principi, si t'hi fixes.

Mira, ja se n'han adonat. Algun es pensa que dormo! Quina gràcia! Pensar que fa pocs dies pensàvem el futur de l'Èric i les seves bromes i ara sóc jo la que jugo amb tots!

N'hi ha algun que comenta la similitud amb el llibre. Aquest és sense dubte el més llest de tots: Diu que m'he pres cocaïna i per això estic amb estat vegetal per minuts..! Tanoca! Que això només passava si tenies catalèpsia... Espera... I si resulta que tanta broma, tinc un inici de la malaltia... Deixa'm pensar... El meu pare no, el meu avi tampoc, el besavi no ho era pas... Impossible! (o això espero). N'hi ha un que comenta que vaig drogada i prou, i el professor, calmant aquestes bestieses diu que simplement em portin a l'hospital que és el que té més coherència en aquest moment. Jo no vull anar a l'hospital... Allà m'ompliran de cablejat i tubs que connectaran a les venes. Quina angúnia! No vull que em facin res de tot això, simplement vull estar amb totes les meves capacitats vives i moure'm de seguida per demostrar-los que no estic morta...

Ara sí que tinc clar que si surto d'aquesta viuré al màxim en els bons moments, gaudint de tot el meu entorn del cada dia.

Espero despertar-me aviat, abans no arribi a l'hospital, o allà on m'estiguin portant en aquest moment... això de tenir consciència i no poder-te moure't és el pitjor que m'ha passat mai.

I si em prenen per mort i m'enterren com al tiet Camil...?

Pseudònim: HAZEL GRACE